

“Кањишке капије”

СТИЖЕМ ЈА ТАКО, СА ДАЛЕКОГ ПУТА, И СКРЕЋЕМО СА АУТОПУТА.
УГЛЕДАМ ВЕЛИКИ ЗНАК,
И ВИДИМ ТАЈ ПРЕЛЕП СУНЧЕВ ЗРАК.

КАДА ИЗ ВЕЛИКИХ ГРАДОВА ДОЛАЗИМ,
ПОРЕД ВЕЛИКИХ ЊИВА ПРОЛАЗИМ, И ПОРЕД ТИ СЕ, МГИЧНО
ПОЈАВИМ,
И ВИДИМ НАДПИС,, ДОБРО ДОШЛИ У КАЊИЖУ”.

КАД СЕ ИЗ СЕЛА ВРАЋАМ, ТАДА НИШТА
НЕ ПЛАЋАМ,
ДА ПРЕЛЕП ПОГЛЕД НА ТИСУ ВИДИМ, НАРАВНО НИСАМ САМ, ВЕЋ СА
НЕКИМ БЛИСКИМ.

КАПИЈЕ, КАЖЕ, ФИЗИЧКИ НЕ ПОСТОЈЕ, ТРЕБА ИХ
ЗАМИСЛИТИ ПРОСТО ЈЕ.

ОВАЈ МОЈ МАЛЕНИ ГРАД,
ЗНАМ ДА ЋЕ МЕ УВЕК КУЋИ ДОЧЕКАТ.
СВЕ ОД ВЕЛИКЕ ЊИВЕ, ПА ЧАК И ДО НАЈМАЊЕ ГЉИВЕ.

И тако, драги моји, колико год да се броји, Ове капије мени увек, у срцу ће остати.

Санела Аћић, 8а